

ВЭТЭНИН ЯНЫГ СƏСИ

Јуча гары дағларын башындан
Алтајларѳ бахар, бахар дурардым;
Чамынданд, чөлүндөк дағ-дашындан
Гымын јүрөклө сизлери сорардым.

Гысгарардым сизге һәр бир торпага,
Зира сизде вәтән ешиг вар иди.
Бахдыгча о догтуз туугу бажрага
Көпүмү сөјү, төсәлиңиз долларды.

О кун туфан киби, «Елхан» ордусу,
Ки, күч дејѳ гымылданым јериндә;
О туфаны саламламаг дујусу
Өксилмәјир, азалмајырды бөкдән.

Јүрүјүрдү сарсылмаз алтун орду,
Јүрүјүрдү ләһсиз бажраг илѳ,
Јүрүјүрдү күнәш, Шәрға доғру,
Алтун оху, гаргысы, мизрагилѳ.

Өкилрди гаршысында сәрт дағлар,
Бир дүзән јер онлар үчүн дағ, дәрѳ,
Гымырлырды дәнѳ, һәр, ярмағлар,
Өкилрди ајаг басса һәр јерѳ.

Бөн уағдай сәјр едикчә һәсрәтлѳ,
Тәһимкә күсдүм, сарардым, солдүм.
Ана гәлбиндә чырынын шөғәтлѳ,
Алтун орду фәрағымда сәч јолдүм.

Ән соңунда чичәклендѳ диләкким,
Хатирәндән һеч сизликмәз о кунлар.
Еј јарадан, пуч олмасын дағим,
Јаса батсын шимди бана күләнләр.

Хатырларам, јаз иди һөп дағ, дашым,
Тәзә кәлдин киби пәк сүсләкшимди.
Севинчмәнд кәјѳ дәјирда башым,
Өзүмдә диләк гәватланымшыд.

Өлдә кәсбін салдырчымы гылымчла,
Үч дунјаны тирял, тирил титрәдән,
Гәлбдә иман, үмид, севки сонунчә,
Дүшмәнлери нитјатмла иләдән.

Јуан дәнмәз, горку дујмаз әрлерин,
Сәслери јылдырым киби курларды.

Һаг үчүн чырынан баһадырларым,
Көзләри һөн шимшәк киби парларды.

Башларына күл сәпәрди дағларым,
Ағачларым салам үчүн дурмушду.
Шән, шән ахарды чошғун ярмағлар,
Булбулларим кеф мәчлис гурмушду.

«Шәфәсымыз» дејирдим һәр ағрым...
Јүрөкјиздә алов сачан атошлѳ,
«Өвлад» дејѳ басдим һөспин бағрым,
Севинчмәнд көзләрим долу јашла.

Торпағымын гәрталлы дағ-дашым,
«Уғурлар олсун», дедиләр, гондулар.
Ағ алыпла јени јурдан ешигнѳ,
Көпүкүл вәтәнлигимиз сондулар.

О дуалы гылымчлары өпәрәк,
Етдиләр дѳ дајанымла бир јөкин.
Вәтән дејѳ һөспин дикз чөпәрәк,
Дедиләр ки: Аначығымыз! Ол әкин.

Арамызда јокдур алчаг ва горлаг,
Буудан сонра кетүрмәсин кәлјимиз.
Иштѳ маһид кәлзә кәзән шу бажраг,—
Шан, зәфәрдијр тарихимиз, әсрәгимиз.

Һарам олсун ганымымз дашыјан,
О өвлад ки, хор баха вәтәнѳ.
Һеч уғурлар булмасын да, гуссун гай,
Јүзүмүзү төрк едәрәс дүшмәнѳ.

Шимди сиз еј Алтајлары алдырар,
Дәкир јүрәклин бир нәсилки өвладим!
Еј ганында иман, зәфәр дашыјан,
Оғузларым, Елханларым өһфадим!

Анамыз бах, сүрүкәнләр јерләрдә,
Һәр јанына хәтәр, һештәр
салланым,
Дүшүмш дѳ пәк тәһүкәли бир дәрдѳ.
Сызлар, ағлар, бағрым гай

хырпаланымш.

Бабамыздан узулүчә әлләрким,
Көзләримиз сиздә дикимшдиким јалымз.

«Бу гай да о гандан сүзүлүмш»,
Дердим,
«Јаман күнүндә имдадим олурсукуз».

Нәдән шимди фәрјадымна гайгусуз?
Дәкишдиким дамарымызда әсин гай?
Нәдән олдү дәрдләримә дујусуз?
Гәлбикшиздә сондүкү севки, иман?

Бабаларымз етдиким бир јөкиннѳ,
«Јождудур ја, сиздә һәрмәт, рәзјәт?»
Онлардын шана, имана, дикнѳ,
Чарнајырмыз гәлбикшиздә кәбәбәт?

Рөвәнимдур о бәхтијар күнләрим,
О дәбдәбәм, о шөвкәтлин алысым,
Ал дувағлы, шән, парлаг дүкүләрим
Јаса батсын, дәшләри гәра бағланымз?

О шөк, о бәхтијар көкдүм долу гай,
Бөјлѳ сәфәләтти артыг чөккәним?
Сөникз бәндә әсин севки ва иман,
Јуча башым алчағларә әкинәм.

Јылдырымлар курласым!
Булдуларым һазырлансын туфаны:
Дағым, дашым бојансын һөн ал гай
Шимшәкләрим парласым!

Аначығым! Ганымыз һөп әсин гай,
...Јүрөкшиздә һөн о туғу, о иман.

Шу вәтәнин дағларында, дашында,
Гуртарчымы гәһрәманлар аз дедик,
Һәр обалым, һәр очағым башымда,
Бин гәһрәман фүрәт көзләр, әкин ол!

Беш дунјанын вәһшилери тоғлашса,
«Өлүм» дејѳ, «Вәтән» дејѳ гөһарсым.
Бу торпағлар ганымымла бојасыз,
Нәфәримиз гылымчә өч аларыз.

О әлләр ки, сәки бу күч гуртармаз,
О дилләр ки, сәки бу күндә айназ,
О јуан ки, сәкин үчүн чарнамаз,
О ајаг ки, «Вәтән» дејѳәрәк тоғмаз.

Ал ганына бојансым;
Сәкин башым учузда јас гурсун,
Аналары ағм десиң, сәч јолсун,
Сәкин киби алысым!